

✿ DE STER. ✿

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Want ziet, het veld is reeds wit tot den oogst, en ziet, hij die met zijne macht zijn sikkel zwaait, dezelve vergadert voorraad in opdat hij niet omkome, doch brengt zijner ziele zaligheid; en geloof, hoop, liefdadigheid en liefde, met een eenvoudig oog tot de heerlijkheid Gods, maakt hem voor het werk geschikt. Herinner u van geloof, deugd, kennis, matigheid, geduld, broederlijke vriendelijkheid, godzaligheid, liefde, ootmoedigheid, naarstigheid. Vraag en gij zult ontvangen, klop en u zal opengedaan worden. Amen.

LEER EN VERB. Afd. 4 : 4-7.

No. 16.

15 Augustus 1910.

15de Jaargang.

REDEVOERING,

gehouden door President JOSEPH F. SMITH, op de Conferentie te Rotterdam, op 24 Juli 1910, in de avondvergadering.

(Verslag van Frank J. Parsons en J. H. Walker.)

Ik verlang niet de vergadering langer dan redelijk is te laten voortduren. Wij zijn zekerlijk dezen morgen, middag en avond gevoed geworden met het woord des Heeren, door onze broederen die tot ons gesproken hebben, en ik hoop ernstig, dat allen die de getuigenissen, die gegeven zijn, gehoord hebben, dezelve ter harte zullen nemen en zullen onthouden wat zij gehoord hebben, want de waarheid is inderdaad gesproken geworden, daar de geest der toespraken welke gehouden zijn, die waarheid aan mijnen geest heeft medegedeeld. Het spijt mij dat wij niet allen uw taal kunnen verstaan. De gave van talen schijnt in ruime mate geschonken te zijn geweest aan die van uwe broederen welke tot u gesproken hebben. Ik zou verheugd zijn als de dag van het Pinksterfeest nogmaals tot ons zou komen, zoodat, wanneer de dienstknechten des Heeren de waarheid aan u verkondigen, ieder persoon die zoude hooren, in zijne eigene taal de dingen zou verstaan die gesproken worden, zooals zij dat deden op den dag van het Pinksterfeest. Petrus, en de apostelen door den Heere gekozen, waren Hebreëen. Zij waren geen geleerde mannen.

Zij spraken geen andere talen dan alleen hunne moedertaal, maar toen zij tot de verzamelde menigte in hunne moedertaal spraken, werd aan de volken der omliggende landen, welke verschillende talen spraken, de gave geschonken om dat te verstaan en daardoor konden zij de onderrichtingen verstaan die hun door de Apostelen van Jezus Christus gegeven werden. Het is gedeeltelijk op grond van dit beginsel, dat wij die hier vanavond geweest zijn en niet met uwe taal bekend zijn, tot u getuigenis kunnen afleggen, dat de woorden die gesproken zijn, woorden van waarheid en eenvoud waren.

Ik wil enkele oogenblikken spreken met betrekking tot dit volk. Wij zien gedurende ons reizen in uw midden, dat gij een vruchtbaar volk zijt. De Heere zegent u met een nageslacht. Hij doet u vermenigvuldigen en toenemen in het land, terwijl sommige der naburige volken in aantal afnemen. Het is een waar teeken van Gods zegen op een volk, als zij toenemen en de aarde vervullen, daarom gevoel ik, dat de Heere dit volk zegenende is en er schijnen vele menschen onder hen te zijn, die spoedig bereid zullen zijn de waarheid te ontvangen zooals de Heere die van den hemel heeft geopenbaard in den tijd waarin wij leven. De Heere beloofde aan Abraham een menigte van volkeren. Aan zijne nakomelingen zou er geen einde zijn en zij zouden talloos zijn. Wat grooter zegening kon God aan Abraham geschonken hebben, dan dat hij in het land zou vermenigvuldigen; dat hij in de wereld zou uitbreiden, van de aarde zou bezit nemen en die door zijn nageslacht doen bewonen? Ik verlang tot u te zeggen, mijne broeders en zusters en tot u mijne vrienden: Weest zeer voorzichtig in het opvoeden uwer kinderen. Voedt hen op in den weg dien zij moeten bewandelen, zoodat wanneer zij oud worden, den rechten weg niet zullen verlaten. Leert hun deugdzaam te zijn, rein te leven, kwade gewoonten te vermijden en te voorkomen in verkeerde daden te vervallen. Leert hun de rechten van anderen te eerbiedigen. Leert hun vlijtig en zuinig te zijn, eerlijk en waar, en boven alle dingen, leert hun geloof te hebben in God, de maker van hemel en aarde, opdat uwe kinderen op mogen groeien om eerbare mannen en vrouwen te zijn op aarde, zoodat door uwe kinderen uw naam zal blijven voortleven en geëerd zal worden door al de volken der aarde, waar uwe kinderen zich ook zullen vestigen. In dit beginsel ligt de manbaarheid der volken. Daarin is hunne kracht en hunne wijsheid, hunne godsdienst en al hunne belangrijke werken in het leven. Er is niets dat de Heere voor mij gedaan heeft, dat ik hooger acht, als het feit, dat Hij mij zonen en dochters gegeven heeft. Mijne familie is niet afnemende, maar

is toenemende; en ik verlang dat in mijn nageslacht mijn naam van geslacht tot geslacht in eere zal gehouden worden als een braaf man en een getrouwe geloovige in den Heere Jezus Christus en als iemand die gedurende al de dagen van zijn leven getracht heeft, om God en Zijnen Zoon Jezus Christus, en Zijnen proteet, die Hij in deze laatste dagen verwekt heeft, te eeren. Opdat dit vervuld mag worden, moet ik zoo leven voor mijne kinderen, dat zij mijn voorbeeld zullen navolgen en daar nut van hebben. Als ik verlang, dat mijne kinderen de waarheid zullen spreken, dan moet ik ook de waarheid spreken. Als ik verlang, dat zij deugdzaam en eerlijk zullen zijn, dan moet ik deugdzaam en eerlijk zijn, als ik verlang, dat zij vlijtig zullen zijn, dan moet ik zelf vlijtig wezen, als ik verlang, dat zij God zullen eeren, dan moet ik Hem in mijn leven eeren. Wat ik ook verlang dat mijne kinderen zullen doen, dat moet ik zelf ook doen. Voorbeelden geven is beter onderricht dan al de voorschriften en onderrichtingen die wij onzen kinderen kunnen geven.

Nu, mijne vrienden, weest goed voor elkander. Weest goed voor uwe naasten. Weest goed en getrouw tot uw volk. Menschen en engelen verachten verraders. Er kan geen vertrouwen gesteld worden in menschen die hunne medemenschen bedriegen. Daarom moeten wij zoo leven, dat wij alle andere menschen kunnen toeroepen zooals de Zaligmaker ons een voorbeeld geweest is: „Komt, volgt mij”.

En nu tot de Heiligen der laatste Dagen: Gij hebt uw hand aan de ploeg van het Evangelie geslagen. Het zal uw verderf zijn als gij terugkeert. Als het Mormonisme, zoo als het genoemd wordt, de waarheid is, dan kunt gij het Mormonisme niet verlaten zonder de waarheid te verlaten, en toch verloochenen sommige menschen het geloof en verlaten de Kerk, omdat zij geërgerd worden door het gedrag of de handelingen van een hunner broederen. Het maakt geen verschil wat andere menschen doen, wij allen moeten zeggen zooals een der ouden zeide: „Maar aangaande mij, en mijn huis, wij zullen den Heere dienen.” Laat ieder lid der Kerk in zijne ziel gevoelen, dat hij de groote prijs gevonden heeft en dat hij die niet op zal geven, noch onder zijne voeten vertrappen, maar dat hij die in zijn hart zal bewaren en koesteren, al zouden alle anderen in de wereld daarvan afwijken. Het is de waarheid die ons vrij zal maken en op grondslag der waarheid moeten wij onze hoop en verwachting bouwen van de zaligheid in het Koninkrijk van God. Onthoudt dit, dat geen Kerk zich boven de waarheid kan verheffen. Geen mensch, geen leeraar, geen onderwijzer der menschen, kan ooit een wet tot zichzelf worden en zichzelf opbouwen boven de waarheid. Op de waarheid moeten wij ferm en standvastig staan.

Iemand van weleer, ik geloof dat het Pilatus was, vroeg den Heere: „Wat is waarheid?” Christus gaf onmiddellijk geen antwoord op die vraag, maar Hij gaf daarop een antwoord op een andere gelegenheid, en dit is het antwoord dat Hij op de vraag gaf: „De Heere zegt, Mijn woord is de waarheid”. Als God gesproken heeft, dan heeft Hij de waarheid gesproken. Als Hij Zijne dienstknechten gezonden heeft, die Zijn woord leeren, dan onderwijzen Zijne dienstknechten de waarheid, en de Heere is gebonden Zijn woord, dat waarheid is, te ondersteunen, en zoo ook iedere persoonlijke ziel die zijn hoop gesteld heeft op het woord des Heeren.

Staat mij toe nog een paar woorden meer te zeggen met betrekking tot deze zaak. Wat is waarheid? God is waarheid, en Christus is waarheid, en het plan van leven en zaligheid, door den Vader in den beginne ingesteld, is de waarheid. En deze waarheid doordringt iedere leering van het Evangelie van Jezus Christus. Nu, de vraag komt op in de harten van vele menschen, is de zending van Joseph Smith waar? Wij komen tot de wereld om u te verklaren, dat zijne zending Goddelijk is, en van mijn standpunt en dat van iedere getrouwe ouderling in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, moet de zending en de leer van Jezus Christus op dezelfde wijze falen, als de zending van Joseph Smith niet Goddelijk is. Dit is ons getuigenis tot de kinderen der menschen, en dit getuigenis brengt tot u, onze vrienden, een boodschap van vrede en verzoening met God. Wij gelooven in iedere leerstelling door den Zoon van God geleerd en ons geloof in deze beginselen van het Evangelie van Jezus Christus is ons van geen nut, tenzij wij meer doen dan alleen er in te gelooven. Wat zal het een mensch baten te gelooven dat bekeering van zonden een ware leer is, als hij zich niet van zijne zonden bekeerd? Wat zal het u of mij baten te gelooven in Christus de Zoon van God, en toch nalaten zijne geboden te houden en te gehoorzamen? Laat ons geloof in onze werken aanwezig zijn en dan zal het God behagen. De Zaligmaker zeide: „Een iegelijk dan die deze Mijne woorden hoort en dezelve doet, dien zal ik vergelijken bij een voorzichtig man, die zijn huis op eene steenrots gebouwd heeft; en daar is een slagregen nedergevallen, en de waterstroomen zijn gekomen, en de winden hebben gewaaid, en zijn tegen dat huis aangevallen, en het is niet gevallen, want het was op de steenrots gegrond”. „Een iegelijk die deze Mijne woorden hoort, en dezelve niet doet, die zal bij een dwaas man vergeleken worden, die zijn huis op het zand gebouwd heeft; en de slagregen is nedergevallen, en de waterstroomen zijn gekomen, en de winden hebben gewaaid, en zijn

tegen dat huis aangeslagen, en het is gevallen, en zijn val was groot".

Nu mijne vrienden, de Heere herstelde het Priesterschap door Johannes de Dooper aan Joseph Smith en Oliver Cowdery, en dat heeft de macht om te doopen door onderdompeling, tot vergeving van zonden. En later werd hij bezocht door Jakobus, Petrus en Johannes, en zij bevestigden op hem en zijne metgezellen het Melchizedeksche Priesterschap, dat volgens de orde van den Zoon van God is. Daardoor werd op den mensch de autoriteit van God bevestigd, hem bemachtigende om in den naam des Vaders, en des Zoons en des Heiligen Geestes te handelen. Nu deze dingen zijn waarachtig of zij zijn onwaar. En wij komen om te verklaren aan de wereld, dat wij weten dat zij waar zijn. Daarom, wie deze onderrichtingen en leeringen willen ontvangen, en de zegeningen en voorrechten van het Heilig Priesterschap, zullen tenslotte erfgenamen van God worden en medeërfgenen met Jezus Christus.

Nu, moge de Heere u zegenen. Ik verlang mijne vrede en mijne zegen met de vergadering te laten. Ik gevoel onze vrienden te danken, die hier dezen avond vergaderd zijn, om naar ons te luisteren, voor de goede aandacht welke zij aan de sprekers geschonken hebben. En wij gevoelen u ook te danken voor het geduld dat gij betoond hebt, velen uwer genoodzaakt zijnde om gedurende de geheele vergadering te staan om te luisteren. En als gij alleen wilt toestaan, dat het woord der waarheid dat gesproken is, in uwe harten zal doordringen, bezit zal nemen van uwe gedachten en u zal brengen tot het onderzoek der waarheid, dan zult gij niet onbeloofd zijn voor het geduld en de aandacht die gij dezen avond betoond hebt.

Ik smEEK u, of gij vriendschappelijk wilt zijn tot deze jonge mannen die gezonden zijn van uit Zion, om het Evangelie te prediken tot de volken der aarde. Als gij uwe huizen voor hen wilt openen, of hun een dronk water zult geven in den naam van een dienstknecht des Heeren, dan zult gij in geen geval uw loon verliezen.

Moge God u voor eeuwig zegenen, is mijn gebed in den naam van Jezus. Amen.

De verkeerde handelingen van anderen geven niemand het recht den zelfden weg te bewandelen.

Het streven van een ieder zij steeds tot verbetering en veredeling van zichzelf en anderen.

UIT HET LEVEN.

Zijn vochtige oogen en droevige trekken waren zwijgende getuigen van de droefheid die in zijne ziel heerschte. Als een panorama gingen de jaren zijnen geest voorbij, dat hij een lid was van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen. Welke zalige tijden had hij genoten, wat een ontwikkeling was zijn deel geworden, hoeveel meer licht was er voor hem over het woord Gods opgegaan, kortom, zeer vele waren de zegeningen door hem genoten. Maar ach, het was God alleen bekend, hoe groot zijn strijd gedurende die jaren was geweest. De strijd des levens was dikwijls zoo zwaar voor hem, want het kostte soms de inspanning van al zijne krachten, om in het onderhoud van zich en zijn talrijk gezin te voorzien. Maar dit was niets, gaarne wilde hij zwoegen en zoo noodig lijden, want ook de Meester had dit eenmaal gedaan, maar hij gevoelde zoo vaak, dat hij alleen stond in het dienen van den Heere.

En nu, in deze stille avondure, gevoelde hij meer dan ooit te voren, dat hij alleen de strijd te strijden had voor de zaligheid van zich en de zijnen. Ach, er was geen ernst, geen gevoel voor hoogere dingen in zijn gezin aanwezig, alleen was er steeds een gemor en spreken over de aardsche dingen.

Zou hij niet liever ophouden die dingen zoo ernstig op te vatten? Zou het niet beter zijn alles maar neer te werpen en als vroeger de wereld weer te gaan dienen, want het was hem zoo moeilijk te volharden en voort te gaan op dezen smallen weg. Hij weende, en ongetwijfeld was zijnen engel, die aan zijne zijde stond, met ontferming bewogen.

Daar rees voor zijn oog het beeld zijner vrouw en kinderen en weerklonk in zijn oor een zachte stem: „Wat zal hun lot zijn als gij den weg des levens verlaat? Door te volharden tot het einde zult gij eenmaal instaat zijn hen te helpen en te redden.”

Neen, hij kon het Evangelie niet verlaten, daar was in zijn hart een zekerheid, dat God het Evangelie had hersteld. Hij gevoelde dat het de waarheid was. Zich als weleer in de wereld te begeven kon hij niet, want dan zou er steeds een onrust in zijn hart zijn, dat het Evangelie de waarheid was. Dit getuigenis kon hij niet verloochenen.

De tranen werden afgedroogd, een zucht weerklonk, en het besluit was genomen om voort te gaan en te volharden. Den volgenden morgen werd met vaste stem getuigenis gegeven van de waarheid en de herstelling van het Evangelie.

In de hemelen werd dit getuigenis opgeteekend en zal straks als de boeken geopend worden wedergevonden worden en niet onbeloond blijven.

HET TAFELGEBED.

Iemand heeft eens beproefd een overzicht te geven van alle gebruiken en gewoonten, die bij de verschillende volken der aarde vóór het nuttigen der maaltijden worden in acht genomen. Het is belangwekkend, hoe wijd verspreid het gevoel is der verplichting, vóór het genot der aangeboden gaven ook den Gever op een of andere wijze te danken of aan te roepen.

Volgens de overeenstemmende berichten van reizigers zullen de heidensche negers van geen enkele spijsze genieten, zonder een deel er van aan de goden te offeren — de bij hen gebruikelijke wijze om hunne dankbaarheid te toonen. De Indianen en de volksstammen van Sibirië werpen het eerste stuk van hun maaltijd in het vuur, om den zegen hunner goden over het andere in te roepen. De vrome Chinees gebruikt niets, voordat hij de spijsze op het huistaar heeft nedergezet, waardoor hij ze als 't ware eerst zijn god aanbiedt; eer hij de schotels wegneemt, verricht hij een korte huisdienst voor zijn afgodsbeeld. De Brahmanen nemen voor het eten een stuk gewijde kool en roepen, onderwijl zij daarmede het voorhoofd aanraken, luide den naam huns gods aan.

De Romeinen en Grieken van den ouden dag plengden steeds voor de maaltijden den goden een drankoffer; echter ook met woorden, en niet alleen in een symbolische handeling, verrichtten de Romeinen iets als een tafelgebed.

De heidensche bewoners van de Sandwicheilanden heffen voor den maaltijd een lofzang aan. De Nubiërs spreken voor en na het eten een gebed uit. De bewoners van Madagascar buigen zich diep, als zij van tafel opstaan en begroeten hungeesten. De Laplanders klappen in de handen en roepen: „Goede God, wees geloofd voor de spijsze!” De Muzelmannen zetten zich niet neer om te eten zonder te zeggen: „In den naam des genadigen en barmhartigen Gods!”

Het oude Israël heeft altoos het tafelgebed onderhouden. Het volk Gods vergat niet dat alles wat het genoot, uit de hand des Heeren kwam, en dat zij, overeenkomstig wet en gebod den Almachtige voor Zijne gaven hadden te danken.

Van den Heiland staat geschreven dat Hij „opzag naar den Hemel en dankte” voordat Hij spijsze nam. Onder hen, die zich naar Christus noemen, is nog altoos het tafelgebed gebruikelijk, al mag niet worden ontkent, dat het voor velen helaas niet veel meer dan een vorm geworden is.

Alleen in die kringen, welke met God en Zijn dienst hebben afgedaan, wordt het tafelgebed nagelaten. Als het redelooze vee

nemen zij hun voedsel tot zich. En hoe beschaafd en verlicht zij zich ook mogen achten, in dit opzicht zijn zij gezonken beneden den heiden, die erkende, dat wat hij voor goeds ontvangt, een geschenk is van den Verhevene, van Wiens geslacht de mensch is en Die de eeuwigheid in Zijn hart gelegd heeft.

Nederl.

VASTDAGEN.

Soms schudden christenen van andere kerkgenootschappen het hoofd, als zij hooren dat de Heiligen der laatste Dagen ook dagen hebben, dat zij vastende en biddende zijn, of dat er een zekere dag als vastdag is vastgesteld. Als lezers van den Bijbel eens nauwkeurig nagingen wat er over vasten in dat Boek geschreven staat, dan zouden zij al zeer spoedig zien, dat het volkomen in overeenstemming met het Woord van God is.

Dat vele kerken daar geen acht op geven is een andere zaak, maar het is onredelijk de Heiligen der laatste Dagen, of anderen, te bestrijden, omdat zij iets doen waaraan men niet gewoon of wat vreemd is, zoolang het maar niet in strijd met het Woord des Heeren is.

Onze vaders waren zeer goed bekend met het vasten, maar dat sommige menschen daar niets van weten, of het onnoodig achten, kunnen wij niet helpen.

De Synode te Dordrecht, gehouden in 1574, besloot in artikel LI, „dat de algemeene gebeden op de vastdagen, die men somtijds, om eenigen bijzonderen nood gebruikt, te vieriger en solemnelijker gehouden” zouden worden.

Wij zien dus dat vroeger, in de dagen der Hervorming, vastdagen gehouden werden als omstandigheden die noodig maakten. In dezen tijd hoort men er weinig meer van. Wij halen dit aan om te doen zien, dat de leer der Mormonen zoo onchristelijk niet is, zooals sommigen zeggen.

CORRESPONDENTIE.

Zuster Alberta Freund-Hulzinga, wonende te Salt Lake City, Utah, schrijft ons het volgende:

„Ik kan niet nalaten mijne vreugde uit te drukken, dat ik in Zion ben. Ik gevoel mij hier geheel thuis en gelukkig, en wij zijn gezegend op elk gebied. Wij hopen voort te gaan de Heere te dienen en te doen datgene wat God van ons verlangt, zoodat wij eenmaal de kroon der overwinning mogen ontvangen”.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie:

B. G. THATCHER.

Assistent:

WM. J. DE BRIJ.

EERBIED VOOR DEN OUDERDOM.

De grijsheid is eene sierlijke kroon.
Der ouden heerlijkheid is de grijsheid.

SALOMO.

Vaak ziet men dat ouden van dagen bespot of geminacht worden en het is geen uitzondering, als oude menschen niet geteld worden en er weinig om hun gevoelens of genot gedacht wordt. Wanneer men jong en krachtig is, dan wordt er zoo weinig gedacht, dat de jeugd en kracht voorbij gaan en spoedig de amandelboom zal bloeien. Dan zal men dezelfde gevoelens hebben, als de ouden van dagen die nu achter moeten blijven, als de sterke jongeling hen voorbijsnelt en dezelfde smart zal dan ondervonden worden, als een minachtend gebaar of bespotting waargenomen wordt. Zij die nu door de kroon der grijsheid gesierd worden, verheugden zich eenmaal in het sieraad hunner kracht. En zij die nu met hunne kracht als een sieraad getooid zijn, zullen straks de kroon der grijsheid dragen.

Gewis, dit toont duidelijk, dat alles hier op aarde afwisselende en niets bestendigs is.

Zij die de roeping van den mensch beseffen, die de ernst van het leven kennen, zullen de ouden met liefde en achting behandelen en alles doen, om hun laatste levensdagen aange-naam te maken.

De Heiligen der laatste Dagen beseffen dit volkomen en doen daarom ook alles om de ouderdom te doen eerbiedigen. Ieder jaar wordt aan alle oude personen in Zion, zonder onderscheid van godsdienst of rang, een dag van ontspanning aangeboden. Dan wordt hun op dien dag kosteloos gelegenheid gegeven, om in de steden met de tram naar het station en van daar per spoor naar de plaats van samenkomst te gaan. De oudjes van iedere wijk worden door een commissie, voor dat doel aangewezen, op het noodige onthaald. Het is onnoodig te zeggen, dat de welvoorziene tafels bedekt zijn met het vette der aarde en kosten, noch moeite, worden gespaard om het hen zoo aangenaam mogelijk te maken. Er worden dien dag toespraken gehouden en tevens gelegenheid gegeven oude kennismaking te hernieuwen en over

het verleden te spreken. Ook wordt steeds voor een goed, onderhoudend programma gezorgd. Als de dag ten einde is, wordt er zorg gedragen, dat de oudjes weer veilig thuis komen.

Er wordt aan allen een lint van zekere kleur als herkenningsteeken gegeven, voor elke tien jaren wordt er een bepaalde kleur gegeven, zoodat men onmiddellijk kan zien, of de persoon tusschen de 60 of 70 jaren of ouder is.

De familie en vrienden zijn vrij de oudjes te vergezellen, om hen te helpen of mede van het vermaak en den geest van eenheid te genieten. Door zeer velen wordt dan ook van die gelegenheid gebruik gemaakt en die dag is inderdaad een blijde dag voor velen, zoowel voor oud als jong, en het draagt veel bij tot eerbiediging van den ouderdom.

Dit jaar gingen de oudjes van Ogden en omgeving naar Lagoon, een plaats voor ontspanning tusschen Salt Lake City en Ogden City, en de oudjes van Salt Lake City en omgeving gingen naar Tooele City, een afstand van ongeveer 50 Eng. mijlen. Er waren twee treinen noodig om de oudjes te vervoeren. Er waren 1300 personen boven de 75 jaren, 300 boven de 80 jaren en 50 boven de 90 jaren. De oudste persoon was 95 jaren oud. Te Lagoon waren er 830 personen tusschen 70 en 80, 170 tusschen 80 en 90 en 8 waren er boven de 90 jaren oud.

Voorwaar geven de Heiligen der laatste Dagen, in het verschaffen van dezen feestdag voor de ouden van dagen, een schoon voorbeeld aan de wereld en het is waardig nagevolgd te worden. Dit is slechts een van de vele goede eigenschappen die dit volk kenmerken, dat door de wereld versmaad wordt. Maar wij twijfelen niet, dat ook deze zaak zal helpen, om het vooroordeel te doen verdwijnen.

Moge ook deze korte schets de leden onzer Kerk en de lezers van „De Ster”, welke niet in Zion zijn, aansporen tot eerbiediging van den ouderdom.

AANGEKOMEN.

---

14 Juli. — Ouderling Thomas W. Brown uit Salt Lake City, Utah. 2 Mei arriveerde hij te Liverpool en heeft gedurende 2½ maand in Londen gearbeid.

3 Aug. — Leonal Thomas Read uit Ogden City, Utah, en Eugène Smith uit Marion, Idaho. Ouderling Read is de Luiksche en Ouderling Smith de Rotterdamsche Conferentie als arbeidsveld aangewezen.

ONTSLAGEN.

Ouderling John C. Kidd is eervol van zijne werkzaamheden in deze Zending ontslagen. 19 Nov. 1907 kwam hij te Rotterdam aan en is sedert dien tijd in de Amsterdamsche, Arnhemsche en Rotterdamsche Conferentie werkzaam geweest.

Ouderling David Hyrum Thomas is eervol van zijne werkzaamheden in deze Zending ontslagen. 1 Jan. 1908 arriveerde hij te Rotterdam en is sedert dien tijd in de Luiksche Conferentie werkzaam geweest.

VERPLAATST.

Ouderling Jesse Haws is verplaatst van de Rotterdamsche naar de Arnhemsche Conferentie.

Ouderling Cornelis Bell is verplaatst van de Arnhemsche naar de Rotterdamsche Conferentie.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Gedurende de maand Juli werden er in deze Zending 19 personen gedoopt, zijnde 9 personen in de Rotterdamsche, 5 in de Amsterdamsche en 5 in de Arnhemsche Conferentie.

Gedurende de maand Juli werden er in deze Zending 32017 traktaatjes en 10075 boekjes uitgegeven. Er werden 4811 Evangeliegesprekken gehouden, 1565 $\frac{3}{4}$ uren besteed aan het verspreiden van traktaatjes en andere lectuur en 1708 $\frac{3}{4}$ uren besteed aan het bezoeken van vreemdelingen.

Ouderling Charles R. Collings heeft de meeste traktaatjes uitgegeven, zijnde 1660. Ouderlingen J. B. Flint en Lester Cannon hebben de meeste uren met het uitgeven van traktaatjes besteed, zijnde 60 uren. Ouderling G. Meenderink verspreidde de meeste boeken zijnde 574. Ouderlingen Flint en Cannon hadden het grootste aantal Evangelie-gesprekken, zijnde 254. Ouderling George C. Nuhn heeft het grootste aantal uren met het bezoeken van vreemdelingen doorgebracht, zijnde 74.

Nadat wij in ons vorig nummer een verslag der Conferentie hadden gegeven, vernamen wij de juiste getallen der aanwezige personen, van eenige broederen aan wie het opgedragen was de menschen te tellen. Zij deelden ons mede, dat er in de morgenvergadering 1176, in de namiddag 932 en in de avondvergadering 1589 personen aanwezig waren.

Wij zien, dat er dus ongeveer 300 personen meer de vergaderingen bijwoonden, als eerst door ons vermeld werd en ons verslag, dat reeds veelbeteekend is, niet overdreven was.

IS HET MOGELIJK GOD TE ZIEN?

Zijn de menschen gerechtvaardigd in het verkondigen dat God een soort fabelachtig, bovennatuurlijk Wezen is, als wij dat beschouwen in het licht van oude en nieuwe Schriften? Deze vraag is van geen klein belang voor alle zoekers naar waarheid. Het is mijn doel niet deze zaak van een wetenschappelijk standpunt te beschouwen en het bestaan van een God te bewijzen, maar liever het begrip bespreken, dat God een tastbaar Wezen is en gezien kan worden, en niet de geheime, fabelachtige geest is welke door vele verkeerd onderwezen menschen van dezen tijd als God beschouwd wordt.

Wanneer de ouderlingen van de Heiligen der laatste Dagen verklaren, dat God aan den jeugdigen profeet Joseph Smith in een bosch verscheen, waarheen hij zich had begeven om te bidden, dan worden zij van alle zijden door geestelijken en leeken aangevallen, welke verklaren, dat het onmogelijk is voor eenig mensch om God te zien. Twee teksten van de Heilige Schrift worden aangehaald tot ondersteuning van die bewering. Deze teksten worden gevonden in Joh. 1 : 18 en I Joh. 4 : 12, waarin gezegd wordt: „Niemand heeft ooit God gezien”. Hoe kunnen dan de Heiligen der laatste Dagen zeggen, dat Hij door Joseph Smith gezien is?

Bij een oppervlakkige beschouwing zou men denken, dat de Schriften op dit punt met elkaar in tegenspraak zijn, want wij hebben vele voorbeelden, als men de Bijbel kan vertrouwen — en de Heiligen der laatste Dagen zijn de laatsten die trachten het Woord van God te wantrouwen — dat God aan heilige mannen van ouds verscheen en met hen van aangezicht tot aangezicht sprak en andere zichtbare teekenen van Zijn bestaan gaf. Het voorval van Mozes is een van de voornaamste en wordt beschreven gevonden in Exodus 33 : 9–11: „En de Heere sprak tot Mozes van aangezicht tot aangezicht, gelijk een man met zijnen vriend spreekt”. Dit toont duidelijk in een geschiedkundig verhaal, dat Mozes niet alleen Gods stem hoorde, maar Hem ook zag. En beschouw het voorval met Stefanus, de eerste christenmartelaar, die, terwijl hij gesteengd werd, „de oogen naar den hemel houdende, de heerlijkheid Gods zag, en Jezus staande ter rechterhand Gods”. Zie Hand. 7 : 55. Jezus Christus zeide ons, dat Hij niets deed „maar wat Hij den Vader had zien doen”, duidelijk aantoonende, dat God zichtbaar was. Deze drie getuigen, hier boven aangehaald, schijnen tegen den Apostel Johannes te zijn. Moeten wij daarom het getuigenis van Johannes boven de drie anderen stellen? Laat ons geen schriftuurlijke getuigenissen

wantrouwen, maar nauwkeuriger naar de ware meening zoeken van deze schijnbare tegenstrijdigheden en trachten de harmonie der heilige schrift te ontdekken.

In Joh. 6 : 46 wordt het volgende gevonden: „Niet dat iemand den Vader gezien heeft dan die van God is, deze heeft den Vader gezien”. Maar zeggen de bestrijders „Jezus Christus was de eenige die van God is en daarom de eenige die den Vader gezien heeft”. Laat ons als antwoord vragen: Heeft Stefanus God gezien? Heeft Mozes de Heere gezien? Als dit zoo is, dan moeten zij ook van God geweest zijn. De vraag kan gedaan worden: Wie zijn van God? Laat ons Johannes als een toetssteen nemen en hem om een verklaring vragen. Eerst zullen wij Joh. 8 : 47 beschouwen waar hij Jezus aanhaalt als zeggende: „Wie uit God is hoort de woorden Gods; daarom hoort gijlieden niet, omdat gij uit God niet zijt”. Dit zeide hij tot diegenen die Hem wilden dooden. Met deze woorden stemmen die van Joh. 5 : 37, 38. overeen: „Gij hebt noch Zijne stem ooit gehoord noch Zijn gedaante gezien, en Zijn woord hebt Gij niet in u blijvende; want gij gelooft dien niet, dien Hij gezonden heeft”. Als zoude dit nog niet voldoende zijn, om aan te toonen wie van God zijn, zoo is er geschreven in I Joh. 4 : 4—6 als volgt: „Kinderkens, gij zijt uit God, en hebt hen overwonnen; want Hij is meerder die in u is, dan die in de wereld is. Zij zijn uit de wereld: daarom spreken zij uit de wereld, en de wereld hoort hen. Wij zijn uit God: wie God kent hoort ons, wie uit God niet is hoort ons niet. Hieruit kennen wij den Geest der waarheid en den geest der dwaling”. En wederom, I Joh. 5 : 19: „Wij weten dat wij uit God zijn, en dat de geheele wereld in het booze licht”. Het is nu duidelijk uit de geschriften van Johannes, dat een ongelovige God niet kan zien. Het is ook mogelijk volgens het aangehaalde, dat het een voorrecht voor geloovigen is hun God te aanschouwen, zooals de aangehaalde voorbeelden, en de tegenspraak verdwijnt.

De moeilijkheid met betrekking tot dit onderwerp komt voort uit de neiging der menschen, om in de Schriften te lezen, datgene wat zij geleerd zijn door mannen die niet geïnspireerd waren, inplaats van het woord der openbaring te nemen om een einde aan de tegenspraak te maken. Maar waarom moet zooveel gewicht gehecht worden aan een enkele afzonderlijke tekst, om grootere gedeelten van den Bijbel uit te sluiten? Waarom zoekt men niet de geheele Schrift met zichzelf te doen overeenstemmen, door den Geest waardoor den Bijbel geschreven is en geleid te worden door den Geest van Openbaring? Als de christenen gerechtvaardigd zijn in het verwerpen van de Schriften, die hunne onnadenkende en niet redeneerende neiging doet verwerpen,

hebben dan niet de ongeloovigen en atheïsten hetzelfde recht, om dat te verwerpen wat zij niet gelooven — de geheele Bijbel?

Er zijn zoovele Christenen die verklaren dat het onmogelijk is God te zien; en tegenover zulk een onredelijke bewering staat het gezegde van Christus: „Zalig zijn de reinen van hart, want zij zullen God zien”. Niemand zal toch willen zeggen, dat Christus eene onmogelijkheid beloofde. Als Hij dat deed, kan er dan eenig vertrouwen gesteld worden in de groote offerande op Golgotha gebracht? Er is niets in deze of in eenige andere wereld dat ons onder de „reinen van hart” zal brengen, uitgenomen het geloof en de gehoorzaamheid die wij toonen in het Evangelie van Jezus Christus, waarvoor Hij Zijn leven gaf, opdat wij de belofte vervuld zouden hebben, om God te zien. Onze Hemelsche Vader beschouwd alle dingen van een eeuwig standpunt en met Hem kan van geen tijd gesproken worden. Eeuwig is Gods eenheid en de inhoud der oneindigheid. De tijd is alleen aan den mensch gegeven; maar als wij in den tijd leven, is dan de tijd niet een gedeelte der eeuwigheid? Daarom, wanneer de belofte van onzen Heere vervuld wordt, dan zal dat zijn wanneer het Hem behaagt, hetzij in tijd of in eeuwigheid, waarvan de tijd natuurlijk een gedeelte is. Het was dus in een gedeelte der eeuwigheid dat Mozes, Christus, Stefanus, Joseph Smith en anderen God zagen, en het zal in een gedeelte der eeuwigheid zijn, wanneer al de getrouwe gehoorzame geloovigen — al de reinen van hart — God zullen zien. Schijnt het dus dan nu onmogelijk voor de kinderen die van God zijn, om hun Vader te zien? Als de menschen verstand hebben, laten zij dat dan gebruiken en dat aanwenden om een antwoord te verkrijgen. De Heiligen der laatste Dagen hebben niets tegen menschen die hun gevoel van welvoegelijkheid bevredigen, door te bewijzen dat zij niet uit God zijn in een schriftuurlijke opvatting; maar zij hebben wat tegen zulke groote blindheid van vele van Gods kinderen, die Zijne woorden niet willen hooren; en wij trachten daarom de geestelijke blinden te leiden tot de van den hemel verlichte paden van vrede en zekerheid.

Laat onze aandacht nu gevestigd zijn op eenige Schriften der laatste Dagen, die ons een juist begrip zullen geven over deze zaak. In Leer en Verbonden, afdeeling 76, wordt een zeer schoone verklaring gegeven, wie de onderscheidene graden van heerlijkheid in het huis van onzen Vader met de vele woningen, zullen beërven. Sprekende over hen die recht hebben de celestiale heerlijkheid te ontvangen, wordt er in vers twee en zestig gezegd: „Deze zullen in de tegenwoordigheid van God en Zijnen Christus voor immer en altoos wonen”. Welke eene schoone overeen-

stemming met de profetische verklaring met betrekking tot de reinen van hart! Zie Matth. 5 : 8. Om zulk een plaats in de eeuwige werelden te bereiken, door getrouwe, liefhebbende gehoorzaamheid hier, zal tot ons onmetelijke vreugde en heerlijkheid brengen, wanneer wij in Zijne tegenwoordigheid zullen komen en wederom Zijn gelaat aanschouwen. Onze Hemelsche Vader zal dan nabij en vriendschappelijk met ons, Zijne kinderen zijn, juist zooals een aardsche vader met zijne aardsche kinderen is. Wij beginnen nu te verstaan wie wij zijn; niet een „worm in het stof” noch „verwerpingen” zooals sommigen ons willen doen gelooven. Noch zijn wij de hoogst verstandelijke wezens, zooals de ongeloovigen ons willen doen gelooven, om het vaderschap van God te ontkennen. De Orthodoxe christen gaat tot het eene uiterste door God te verheffen en den mensch te verlagen tot de laagste van Gods schepselen, terwijl de atheïst tot het andere uiterste gaat en den mensch verheft door den Schepper te verwerpen. De Heiligen der laatste Dagen houden zich niet aan die uitersten als hier aangehaald, maar wij leeren, dat de mensch een kind van God is. Wij zijn naar Zijn beeld geschapen en zijn „erfgenamen van God en mede erfgenamen met Jezus Christus”, door de wetten van aanneming waardoor wij roepen, Abba, Vader.

In dezelfde afdeeling van Leer en Verbonden, hierboven aangehaald, wordt de inlichting verschaft, dat zij die tot de Terrestriale heerlijkheid behooren, niet dezelfde heerlijkheid zullen ontvangen als zij die van de Celestiale zijn, en niet de volheid van God zullen zien. Vers 77 zegt: „Deze zijn het die van de tegenwoordigheid des Zoons ontvangen, maar niet van de volheid des Vaders.” Sprekende over hen die de Celestiale heerlijkheid ontvangen, zeggen verzen 86, 87 en 88 ons: „Deze zijn het die van Zijne volheid in de eeuwige wereld niet ontvangen, maar van den Heilige Geest door de bediening der Terrestrialen, en de Terrestrialen door de bediening der Celestialen en de Celestialen ontvangen het eveneens door de bediening van engelen die aangewezen zijn dienende geesten voor hen te zijn, want zij zullen erfgenamen der zaligheid zijn”.

Als men het geheel beschouwd, dan is dit de slotsom: Zij die de Celestiale wet ontvangen op aarde en volgens die wet leven, en daardoor rein van hart worden, die zullen God zien, daardoor wordt dan de verkeerde leering verworpen, dat God niet zichtbaar is. Maar zij die niet volgens de wet kunnen leven, waarop zulk een begeerlijke zegen en heerlijkheid is voorspeld, zullen komen in de heerlijkheid die zij zich waardig gemaakt hebben door hun leven, maar kunnen God nimmer in de volheid Zijner heerlijkheid zien, daar zij niet van „de reinen van hart” zijn.

De zending van de Heiligen der laatste Dagen op aarde is, de menschen uit de slavernij van bijgeloof en de door menschen gemaakte plannen van geestelijke heerschappij te roepen, en vertrouwen in de harten van Gods kinderen voor hunnen Schepper te herstellen. Persoonlijk zien wij vooruit, met een ferme en vaste hoop, naar den tijd wanneer wij den Maker van de hemelen en de aarde zullen zien, en onze getuigenis is zooals die van Job van weleer, toen hij verklaarde: „In mijn vleesch zal ik God zien”. Niets kan ons scheiden van zulk een heerlijke hoop, uitgenomen onze eigene stijfhoofdigheid, door te weigeren de influsteringen van Gods Geest gehoorzaam te zijn. . *Mill. Star.*

Lees „De Ster” aandachtig. Zoo er gelegenheid is, zal het van veel nut zijn „De Ster” aandachtig te herlezen en voor later zuinig te bewaren. Tracht het gelezene te overdenken en zooveel mogelijk ervan te onthouden.

CONFERENTIE-AANKONDIGING.

De halfjaarlijksche Arnheemsche Conferentie zal te Arnhem gehouden worden, op Zondag 28 Augustus. Er zullen 2 vergaderingen gehouden worden ten 10 uur v.m. en ten 7 uur des avonds in het Centraalgebouw aan de Bakkerstraat.

OVERLEDEN.

EVERTS — Te Woods Cross, Utah, is op 22 Juli 1910 overleden Moroni Thomas Everts, zontje van Hendrik W. en Wilhelmina Everts (Meijer). Hij werd geboren te Woods Cross op 24 Jan. 1910.

INHOUD.

Redevoering door Joseph F. Smith	Blz. 241	Ontslagen	Blz. 251
Uit het Leven	„ 246	Verplaatst	„ 251
Tafelgebed	„ 247	In ons eigen Zendingsveld	„ 251
Vastdagen	„ 248	Is het mogelijk God te zien?	„ 252
Correspondentie	„ 248	Conferentie-Aankondiging	„ 256
Eerbied voor den Ouderdom.	„ 249	Overleden	„ 256
Aangekomen	„ 250		

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 7 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50. Buitenland f 2.50, Amerika † 1.00. — Per exemplaar 10 cent.